

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/224/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311212860
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8311212860.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a z členov senátu JUDr. Anny Kovalovej a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpený AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti proti žalovaným: 1/ W. F., nar. XX. X. XXXX, W. XXXX/X, B., 2/ V. F., nar. XX. XX. XXXX, S. XX, A., t.č. na neznámom mieste, obaja zastúpení opatrovníčkou Z. Y., pracovníčkou Okresného súdu V., 3/ Q. F., nar. XX. X. XXXX, D. S. XX, za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaných, a to 1. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov a 2. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42264154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, IČO: 42185726, o zaplatenie 3.989 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 16.1.2013, č. k. 12C 81/2012-136, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej v 2. rade a výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v sume 190,63 eur a žalobca je povinný ju uhradiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku do rúk alebo na účet advokáta JUDr. Ambróza Motyku.

Žalovanej v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu voči žalovanej v 2. rade zamietol, konanie voči žalovaným v 1. a 3. rade zastavil. Náhradu trov konania žalovaným v 1., 2. a 3. rade nepriznal. Žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v 2. rade, a to Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, trovy konania vo výške 570,72 eur na účet zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného Občianskemu združenie slovenských spotrebiteľov AZ Skalica náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podal prostredníctvom právneho zástupcu dňa 16. 11. 2011 na súd žalobu, ktorou žiadal zaviazat žalovaných v 1. - 3. rade na zaplatenie sumy 3.989 eur s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne od 9. 12. 2006 do zaplatenia a na náhradu trov konania s tým, že zaplatením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných. Pred prvým pojednávaním dňa 7. 9. 2012 došlo na súd mailom podanie žalobcu, ktoré bolo doplnené

súdu dňa 12. 9. 2012 a dňa 27. 9. 2012, a ktorým žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zobral žalobu späť voči žalovaným v 1. a 3. rade. Na zaplatenie dlhu žiadal zaviazať už len žalovanú v 2. rade. Keďže žalobca zobral žalobu voči žalovaným v 1. a 3. rade späť skôr než sa začalo pojednávanie, súd konanie voči nim zastavil.

Právny predchodca žalobcu dňa 27. 9. 2005 odstúpil od zmluvy a požiadal žalovaných o zaplatenie celej sumy do 19. 10. 2005. Vedľajší účastník na strane žalovanej v 2. rade vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku a súd túto vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako dôvodnú. Vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe, ktorá žalobcovi začala plynúť od 20. 10. 2005 a uplynula dňa 20. 10. 2007. Žalobca podal žalobu na súd až dňa 16. 11. 2011, t. j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. V tomto prípade došlo k márnemu uplynutiu premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka zo zmluvy, ktorá bola zrušená od začiatku odstúpením od tejto zmluvy žalobcom v zmysle ustanovenia §457 Občianskeho zákonníka a vedľajší účastník na strane žalovanej úspešne uplatnil námietku premlčania. Preto súd žalobu voči žalovanej v 2. rade v plnom rozsahu zamietol.

Súd pri skúmaní vznesenej námietky premlčania neprihliadal na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú žalovaná v 2. rade podpísala dňa 17. 4. 2009. Po preskúmaní tejto Dohody súd zistil, že táto bola pripravená formou predtlaču a žalovaná v 2. rade si osobitne nevyjedнала jej podmienky a nemala možnosť jej obsah podstatným spôsobom ovplyvniť. Ide o typické formulované ošetrovanie vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu. Túto dohodu je potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Je potrebné zdôrazniť, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobkom alebo k službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorá je mu adresovaná, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. V danom prípade pri uzatváraní dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože obidva tieto znaky nekalosti (nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa), boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praktike alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska sa preto javí Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika, neplatná. Preto uvedené uznanie dlhu, nakoľko Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je neplatná, nemôže mať právne následky riadneho uznania dlhu a to aj vo vzťahu, čo sa týka premlčania žalovanej pohľadávky. Preto súd vyhovel námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom.

O trovách konania medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 3. rade súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p.. Žalobca zavinil, že konanie vo vzťahu k žalovaným v 1. a 3. rade bolo zastavené. Preto žalovaným v 1. a 3. rade by patrila náhrada trov konania. Títo si však náhradu trov konania neuplatnili, žiadne trovy konania im nevznikli, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., pretože žaloba voči žalovanej v 2. rade bola zamietnutá. Preto žalovanej v 2. rade by patrila náhrada trov konania. Avšak ani tejto žiadne trovy konania nevznikli, žiadne trovy konania si neuplatnila, preto súd ani žalovanej v 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Súd však priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi - Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, vystupujúceho na strane žalovanej v 2. rade, ktorá bola v konaní úspešná. Trovy Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 570,72 eur (3 krát hlavný úkon po 151,05 eur - 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie odporu proti platobnému rozkazu, 3. vyjadrenie zo dňa 24. 2. 2012 + 2 krát paušál po 7,41 eur + 1 krát paušál 7,63 eur + 20 % DPH 95,12 eur), vypočítaných podľa Vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej v 2. rade - Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, Skalica, súd náhradu trov konania nepriznal, pretože ich považoval za neúčelné. Aj keď aj tento vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, táto obrana však už bola neúčelná, pretože už skôr bola vznesená námietka premlčania vedľajším účastníkom na strane žalovanej - Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, a to ešte dňa 3. 1. 2012.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca v časti, v ktorej zamietol súd žalobu voči žalovanej v 2. rade a v časti, v ktorej zaviazal žalobcu na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade. Namietá nesprávne právne posúdenie veci a to, že súd prvého stupňa dospel k na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 558 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že dňa 17.4.2009 žalovaný v 2. rade podpísal dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej žalovaný v 2. rade uznal záväzok voči žalobcovi. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky a prísľub, že tento dlh zaplatí. Zároveň potvrdil aj vedomosť o premlčaní dlhu a následkov s tým spojených. V dohode jednoznačne, zrozumiteľne a jasne sú uvedené tieto skutočnosti. Zastáva názor, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Uznanie premlčaného práva nie z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 O. s. p. je viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. Na rozdiel od uvedeného, úprava obsiahnutá v § 558 Občianskeho zákonníka spája vedomosť toho, kto uznal premlčanie, so vznikom vyvrátiteľnej domnienky, že dlh v čase uznania trvá, tzn. že § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepodmieňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal o jeho premlčaní a jeho následkov. Podpísaním dohody došlo k začatiu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby, teda právny účinok v spojení s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej desaťročnej premlčacej doby, ktorý v tomto prípade nastal. Z tohto dôvodu sa žalovaný nemôžu brániť námietkou premlčania. Rovnaký názor zastáva aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudkoch sp. zn. 3Cz 6/68, 33 Cdo 155/2007. V súvislosti s uznaním premlčaného práva žalobca uviedol, že funkciou premlčania je uľahčiť obranu povinného subjektu proti právam, ktoré trvali dlho. Uplynutím premlčacej doby sa oslabuje súdna vymáhateľnosť premlčaného práva, avšak veriteľom premlčané právo zostáva naďalej zachované rovnako, ako nezaniká záväzok dlžníka voči veriteľovi. Tým, že žalovaný podpísal dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je v jeho záujme.

Rovnako nesúhlasil s tým, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Zastáva názor, že vedľajší účastník, teda združenie musí samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc. Trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovy účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca žalovaných, pričom títo o vstupe združenia do konania ani nemali žiadnu vedomosť. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa neporuší základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak ide o procesné podanie, ktoré sa nadbytočne opakuje bez uvedenia nových procesných významných skutočností. Vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, o ktorých stave nemá žiadnu vedomosť. Skutočnosť, že súd účastníkovi právo na náhradu trov konania neprizná, neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom súdnom konaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie alebo vec zruší a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si voči žalovanému v 2. rade a vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Poukázal na správnu argumentáciu súdu týkajúcu sa predmetnej dohody o uzavretí splátkového kalendára, ktorej nepriznal právne účinky z dôvodu, že je v rozpore s dobrými mravmi. Upriamil pozornosť na argumenty z rozhodnutí odvolacích súdov týkajúcich sa predmetnej formulárovej dohody a konštatoval, že môže predložiť desiatky formulárových dohôd, ktoré boli podpísané v nezmennej podobe. K trovám vedľajšieho účastníka uviedol, že súd pri rozhodovaní postupoval v súlade s platnou legislatívou. Poukázal na stovky aktuálnych rozhodnutí krajských súdov, ktoré akceptujú právo spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore. Trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, prijal správne závery, na zistenie ktorých sa nič nezmenilo ani pred odvolacím súdom, a na ktoré v plnom rozsahu odkazuje aj odvolací súd.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník ktorý dlh uznal vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nenastávajú právne účinky. Aj uznanie premlčaného dlhu zakladá len vyvrátiteľnú domnienku. Dlžník sa tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

Ak súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca pred uplatnením tejto pohľadávky na súde predložil žalovanej v 2. rade na podpis dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, ktorú žalovaná podpísala bez toho, aby jej obsahu porozumela, rovnako aj otázke premlčania, správny bol jeho právny záver, že táto dohoda bola v jej neprospech.

Z dokazovania jasne vyplynulo, že zmienka o premlčaní dlhu v texte zmluvy o uznaní záväzku je síce uvedená, ale je účelovo znevýraznená, zvýraznená je len tá časť, ktorá sa týka uznania záväzku bez zmienky o jeho premlčaní, pričom text uznania dlhu bol vopred žalobcom naformulovaný. V texte nie je zmienka o tom, že žalovaná bola poučená, že uznáva premlčaný záväzok a bola oboznámená o význame premlčania všetkých skutočností, na ktoré poukázal prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Odvolací súd sa s nimi stotožnil, pretože vyplývajú z vykonaného dokazovania.

Odvolací súd zdôrazňuje, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade, je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Je treba súhlasiť, že v danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výroku, alebo službe, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Odbornú starostlivosť a podstatné narušenie ekonomického správania spotrebiteľa definoval súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí a treba súhlasiť s tým, že v danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože tieto znaky nekalosti boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktoré predpokladá osobitú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praktike. Dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého krízového stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Pri vyhodnocovaní praktiky veriteľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (smernica Rady a EP 2005/29, bod 18 preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument

sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej smernice (čl. 5 až 9) o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí. Z tohto hľadiska je preto správny záver o tom, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná a prieči sa dobrým mravom.

Pokiaľ sa týka námietok žalobcu vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré boli priznané prvostupňovým súdom, odvolací súd ani túto odvoláciu námietku nepovažoval za dôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba, ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou žalobcu o neúčelnosti trov právneho zastúpenia, resp. nadbytočnosti. Vedľajší účastník má totiž v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejme z § 93 ods. 4 O. s. p..

Z § 93 ods. 4 O. s. p. možno vyvodiť, že vedľajší účastník má jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania, realizuje možnosťou zabezpečenia si kvalifikovaného právneho zastúpenia splnomocneným právnym zástupcom advokátom. Samozrejme aj právo na náhradu trov konania. Podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia.

Občiansky súdny poriadok v § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach preto nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájil svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné a účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Z týchto dôvodov odvolací súd námietku žalobcu vo vzťahu k priznaniu trov vedľajšiemu účastníkovi, považoval za nedôvodnú a rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v tejto časti za vecne správne.

So zreteľom na vyššie uvedené preto odvolací súd v zmysle § 219 O. s. p. napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej v 2. rade a výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná v 2. rade bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania si však neuplatnila, preto jej ju odvolací súd nepriznal. Odvolací súd priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 151,05 eur (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), režijný paušál 7,81 eur a 20 % DPH vo výške 31,77 eur, celkom vo výške 190,63 eur.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustné odvolanie.